

At nec in' alio tempore circa passionem dubitarint, sed circa illud, cui passio accidit. Dico autem veluti idem quidem vitium, aut ipsum mutatum, aut corpore mutato, videri possit quandoque dulce, quandoque non dulce, sed non ipsum dulce cum quale est, sit, vnaquam mutatum est, sed semper verificatur de eo: & quod futurum est dulce, necessariò tale est: atamen omnes illæ orationes hoc perimunt: & quemadmodum substantiam non esse vilius, ita nec quicquam necessariò esse: necessarium enim non contingit aliter & aliter se habere. Quare si quid necessariò est, non ita & non ita habebit: & simpliciter si sensibile solùm esset, nihil esset perfectò, cum animata non essent. Sensus nanque non esset. Neque sensibilia itaque neque sensationes esse, fortassis verum esset: sentientis enim hæc passio est: at ipsa subiecta, quæ sensum faciunt, non esse etiam absque sensu, hoc impossibile est: sensus nanque non ipse est sui ipsius, sed est aliquid aliud etiam præter sensum, quod necesse est prius sensu esse. Mouens enim, natura prius est moto. Et si ad se inuicem dicuntur, ipsa eadem nihil minus.

CAPVT VI.

Sunt autem quidam eorum quibus de his persuasum est, quique has orationes solùm dicunt, qui dubitant. Quærent enim, quis eum, qui sanus est, & omnino qui circa singula rectè iudicari, examinet. Tales autem dubitationes similes sunt, ac si quis dubitaret vtrum dormimus nunc, an vigilamus. Tales nanque cunctæ dubitationes, idem possunt. De omnibus etenim hi dignum ducunt rationem esse. Principium nanque (& hoc per demonstrationem) accipere quærent. Quòd autem non est eis persuasum, ex eorum attentionibus manifestè apparet: sed (vt diximus) iste eorum affectus est. Rationem nanque eorum quærent, quorum non est ratio. Demonstrationis enim principium non est demonstratio. His quidem facile hoc persuadebitur: non enim est difficile perceptum. Qui verò in oratione solùm vim quærent, impossibile quærent. Contraria nanque dicere dignum censent, mox contraria dicentes. Si autem non sunt omnia ad aliquid, sed quædam ipsa per seipsa sunt, non erit vitæ verum omne, quod apparet. Apparens enim, alicui est apparens. Quare qui dicit omnia vera, quæ apparent esse, omnia entia facit ad aliquid. Quare obseruandum est iis, qui vim in oratione quærent,

A ἀλλ' οὐδ' ἐν ἑτέρῳ χρόνῳ ἀδείγει τὸ τὸ πάθος ἡμφισβήτησαν, ἀλλὰ ἀπειτὴν ἢ συμβέβηκε τὸ πάθος. λέγω δὲ ὅδ', ὁ κἀν αὐτὸς οἶνος, εἰς εἰν ἀπὸ μεταβολῶν, ἢ τῷ σώματι μεταβολῶντος, ὅτε κἀν εἶν γλυκύς, ὅτε δὲ οὐ γλυκύς· ἀλλ' οὐ τὸ τε γλυκύ οἶνον ὅταν ᾖ, οὐδ' ἀποποτε, μεταβολῶν ἀλλ' εἰεὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ αὐτῶν ἢ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ εὐόμερον γλυκύ τοῦτον, κἀπει τῷτο ἀναμερῶν οὐτε οἱ λόγος ἀπαντες, ἀπὸ ἢ οὐσίαν μὴ εἶν κἀδ' ἐνός· ἔγω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μὴδ' ἐν τῷ ἀναγκασίῳ, ἐκ ἐνάδεξιν δὴ δῆλως ἢ δῆλως ἔχον· ὡς· εἴ τι ἔστιν ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ἔξ ἢ οὗτω τε ἢ οὐχ οὗτω· ὅλας τ' εἴπερ ὅτι τὸ αἰδητὸν μόνον, οὐδ' ἐν ἀπὸ εἴη μὴ ὄντων ἀπὸ ἐμψύχων, ἀπὸ τῆς γδ ἐκ ἀπὸ εἴη. τὸ μὴ οὐ μὴ τε τὰ αἰδητὰ εἶν, μὴ τε τὰ αἰδηματα, ἔσως δὴ δῆλως. τῷ γδ αἰδητομῶν πείθος τῷτο ὅτι τὸ ἢ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶν ἀπὸ εἴη τῷ αἰδησιν, ἢ ἀπὸ αἰδησῶν, ἀδύνατον. οὐ γδ δὴ ἢ γδ αἰδησῶν αὐτῆ εἰς αὐτῆς ὅταν, ἀλλ' ἔστι τι ἕτερον παρὰ τὸ αἰδησῶν ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶν τῆς αἰδησῶν. τὸ γδ κινουμῶν, τῷ κινεμῶν φῶσφ' ἀπὸ τῆς ὅτι κἀν εἰ λέγειται ἀπὸς δὴ δῆλως αὐτὰ αὐτὰ, οὐδ' ἐν ἢ ὄν. Κε. σ.

Eπι δὲ πινος οἱ ἀπορεῖσι κἢ τὸ ταῦτα πεπεισῶντων, κἢ τῶν λόγους τῶν τοῦ μόνον λεγόντων. Ζητῶσι γδ τίς ὁ κρίνων τὸν ὕψαινοντα, κἢ ὅλας τὸν ἀπὸ ἕκαστου κρινουμῶν ὁρῶντος. τὰ δὲ ταῦτα ἀπορήματα ἡμοῖα ὅτι τῶ ἀπορεῖν, πρότερον κἀκεῖν ὁ μὴ ἢ ἐρηγῶν μὴ δῶνται ἢ ἀπορεῖσι αἰ ταῦτα παῖσι τὸ αὐτὸ πάντων γδ λόγον ἀξιοῦσι οὐτοι εἶν ἀρχῶν γδ ζητῶσι, ἢ ταῦτῳ δὲ ἀποδείξειας λαμβάνειν· ἐπει γὰ ὅτι οὐ πεπεισῶντες εἰσι, φανεροὶ εἰσιν οἱ τῶ ἀπὸ εἰσιν. ἀλλ' ὅταν εἴπωμεν, τῷτο αὐτῶν τὸ πάθος ὅτι λόγον γδ ζητῶσιν ὡν ἢ ἔστι λόγος, ἀπὸ δὲ εἰς εἰς γδ ἀρχῶν, ἢ ἀπὸ δὲ εἰς ὅταν. οὐτοι μὴ οὐ μὴ ὅτι αὐτῷτο πεπεισῶντες ἔστι γδ ἢ χελεπὸν λαμβάνειν. οἱ δὲ ἐν τῶ λόγῳ τῷ βίαν μόνον ζητουμῶντες, ἀδύνατον ζητῶσιν ἐναντίον γδ εἴπειν ἀξιοῦσιν, ὅτι εἰς ἐναντία λέγοντες. εἰ δὲ μὴ ὅτι πάντα ἀπὸς πῶ, ἀλλ' ἕνα ὅτι κἀ αὐτὰ κἀδ' εἰ αὐτὰ, ἢ ἀπὸ εἴη πῶ τὸ φαινόμενον ἀληθές. τὸ γδ φαινόμενον, πῶν εἶν φαινόμενον. ὡς ὃ λέγων ἀπῶνται τὰ φαινόμενα εἶν ἀληθῆ, ἀπῶνται ποιεῖ τὰ ὄντα ἀπὸς πῶ. διὸ κἢ φυλακῶντες τοῦ τῷ βίαν οἱ τῶ λόγῳ ζητῶσιν,